

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Mátés Ákos Dániel (1011 Budapest, Kapucnis u. 10. II. em. 2.) ügyvéd által képviselt **Könyvtárellátó Kiemelkedően Közhasznú Nonprofit Kft.** (1132 Budapest, Váci út 19.) **felperesnek,**

a dr. Tordai Csaba (1025 Budapest, Csalán út 27.) ügyvéd által képviselt **atlatszo.hu Szerkesztősége** (1084 Budapest, Déri Miksa u. 10. IV. em. 9.) **alperes** ellen

sajtó-helyreigazítás iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 25.000.- (huszonötezer) Ft ügyvédi munkadíjat.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak, külön felhívásra, 36.000.- (harminchatezer) Ft le nem rótt illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél a bíróságnál lehet 3 példányban benyújtani.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, csupán az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha azt a felek közösen kérik.

Indokolás

Az alperes által szerkesztett www.atlatszo.hu internetes oldalon 2013. július 30-án „**Leszerepelt esztergomi fideszesekre bízták a tankönyvpiac államosítását**” címmel jelent meg írás. Eben az író tájékoztatja az olvasókat, hogy „Idén már az állami terjesztőcég szállítja ki az iskolákba a

tankönyveket, miután tavaly decemberben a parlament elfogadta a tankönyvpiac rendjéről szóló törvény módosítását. A piac államosításának lehetnének akár előnyei is, egyelőre azonban csak a tankönyvek drágulása és több száz munkahely megszűnése az eredmény. Viszont egy kézbe került az évi 13-17 milliárdos piacon képződő garantált profit.” Ismerteti az előzményeket, ami szerint több önkormányzat, főleg a Pest Megyei Önkormányzat és a Hódmezővásárhelyi Önkormányzat közpénzből sem fizette tartozásait az alperes felé, ezért „...a Tankönyves Vállalkozók Országos Testülete (TVOT) javasolta még 2011augusztusában a tagszervezeteinek, hogy ne szolgálják ki tovább azokat az önkormányzatokat, amelyek még a tavalyi vásárlásaikat sem fizették ki.” Ezt követően további intézkedésekről tudósít miszerint: „A tankönyves szövetség akciója után a válasza nem kellett sokáig várni: alig három hónappal a tankönyv-botrány után, a költségvetési salátatörvényhez benyújtott egyik módosítás máris állami közérdekű feladatként definiálta a tankönyvellátást, ezzel mintegy bejelentve a piac államosítását. A költségvetéssel együtt elfogadott jogszabály-módosítás nemcsak a piaci verseny megszüntetéséről rendelkezett, de megnevezte azt a szereplőt is, akit a 2013/14-es tanévtől kezdődően monopolhelyzetbe hoz: „(...) *tankönyvek országos megrendelése, beszerzése és az iskolákhoz történő eljuttatásának megszervezése, valamint a tankönyvek vételárának iskoláktól való beszedése állami közérdekű feladat, amelyet az állam a Könyvtárellátó Kiemelten Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságon keresztül lát el.*” Ezt követően a cikk elemzi a felperes múltját, a könyvtárellátás módszerét, majd az „Új szerepek, új szereplők” című részben kifejti, hogy „A Könyvtárellátó nem új szereplő a piacon, azon több száz cég egyike, amelyik évek óta részt vesz a tankönyvterjesztésben. Három jellegzetessége azonban mindenképp megkülönbözteti a többi tankönyves cégtől: egyrészt száz százalékos állami tulajdonban van a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőn keresztül; másrészt masszívan veszteséges: az Opten adatai szerint évi 70-100 millió veszteséget termel, és az utóbbi években több végrehajtási eljárás is indult vele szemben. A cégnek két éve még 300 milliónyi tartozása volt a kiadókkal szemben – igaz, ez a veszteség nem a tankönyvpiaci tevékenység eredménye. Harmadrészt a Könyvtárellátó a tankönyv-piac legsikertelenebb vállalkozása: a 3-4000 érintett közoktatási intézmény közül az utóbbi években ötnél több egyszer sem választotta a tankönyv-szállítónak, tavaly is mindössze négy iskola rendelte a tankönyvet a Könyvtárellátótól.”

A vezetői felállás vonatkozásában a cikk megállapításai azok voltak, hogy „**Az új feladathoz a tulajdonos megerősítette a Könyvtárellátó személyi állományát is: új vezérigazgató, általános igazgatóhelyettes, kommunikációs vezető és még három más, vezető beosztású munkatárs került a céghez. Őket egy dolog biztosan összeköti: a Népszava azóta sem cáfolt információja szerint mind a hatan a Meggyes Tamás idején kialakult esztergomi városi nomenklatúra tagjai.** Arany László Tamás, az új vezérigazgató, egyértelműen esztergomi káder, akinek a tankönyvpiachoz nem sok köze volt 2012 decemberi kinevezéséig. Tavaly májusáig a súlyosan eladósodott, többszörösen végrehajtás alatt álló EHÍR Esztergomi Hirdető Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetője volt. Ugyancsak tavaly májusig ügyvezette a súlyos anyagi helyzetbe került Egom-Garázs Kft-t, 2010-től pedig az esztergomi városi vagyonkezelő holdingnak, a Strigonium Zrt-nek is vezérigazgatója volt. A Strigonium számos, súlyos kudarcra végződő, legtöbbször ugyanahhoz az érdekesoporthoz kötődő botrányos ügyletnek volt szereplője a város által épített élményfürdőtől a 200 év alatt megtérülő mélygarázs-beruházásig.

A nyilvánosan hozzáférhető adatok alapján nem sokkal sikeresebb vezető Bakos Erika sem, aki 2011 ősze óta a Könyvtárellátó marketing- és kommunikációs igazgatója. Kövér László házelnök volt sógornője – időközben felbomlott a házassága Kövér Szilárddal – üzleti pályafutását a '90-es évek elején a Corsac Kft. jogelődjének ügyvezetőjeként kezdte. A cég MED 21 Kft. néven tulajdonosa volt a Simicska-Kövér érdekkörhöz tartozó Királyi Magyar Egyetemi Nyomda Rt-nek. Ez utóbbi története MAHÍR Nyomda Rt-ként kezdődött még 1994-ben, olyan szereplőkkel, mint

Töröcskei István bátyja, László vagy Pusztai Zsuzsanna, Simicska felesége, de egy időben az fb tagja volt maga Simicska Lajos is.

A cég bevételei az első Orbán-kormány hatalomra kerülése után ugrottak meg látványosan: az akkor még állami tulajdonú Tankönyvkiadó egyik napról a másikra százmilliós nagyságrendben kezdett el rendelni Kövérék nyomdájától, amelyik így egy csapásra a piac negyedik legnagyobb szereplőjévé vált. A cég története Magyar Nyomdaügynökség Zrt-ként ért véget 2007-ben: ekkorra fejeződött be a mintegy 100 milliós tartozást – köztük sokmilliónyi bértartozást – felhalmozó cég felszámolása, amelynek vezérigazgatója még ekkor is Kövér Szilárd, Bakos Erika férje volt. Hasonló sorsra jutott a szintén a Bakos-Kövér házaspár tulajdonában és vezetése alatt álló Magyar Egyetemi Kiadó Kft. is, ennek felszámolása 2010-ben ért véget. Bakos Erika tulajdonos még a Víz & kő Kft-ben is – ezt a céget tavaly nyáron számolták föl. 2010 óta végrehajtás alatt áll a Brill Európa Kft., szintén Bakos Erika cége. Bakos egyébként 2010-ig Meggyes Tamás esztergomi polgármester kabinetfőnöke volt. A Könyvtárellátó gazdasági vezetője Arató Vera, aki kinevezése előtt a jelenleg kényszertörlesztés alatt álló Esztergomi Városi Televízió Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetője volt, egyébként pedig Steindl Balázs esztergomi Fidesz-frakcióvezető felesége. **A Népszava három további, Meggyeshez köthető vezetőt talált a Könyvtárellátónál – forrásaink felhívták a figyelmet, hogy a céghez való érkezésük egybeesik Meggyes Fideszen belüli pozícióinak megrendülésével. (Bakos Erika és Arató Vera a 2010-es kampányban Meggyes alpolgármester-jelöltjeiként szerepeltek.) Egy biztos: a masszívan veszteséges Könyvtárellátóhoz kinevezett új vezetőket túlzás lenne sikeres üzletembernek nevezni. Politikai kapcsolatrendszerük viszont elég erősnek tűnik – márpedig ha a cég az egyedüli szállítója az egyedüli megrendelő államnak, akkor ennek tényleg nagyobb jelentősége lehet, mint az üzleti képességeknek.”**

Ezt követően a cikk arról tudósít, hogy adatkérési kérelme alapján milyen információkhoz jutott a felperes, majd tájékoztatja az olvasókat arról, hogy „a cikk megjelenését követően a KELLO helyreigazítási kérelmet küldött szerkesztőségünkbe. Készséggel elismerjük: lehet, hogy nem féltucatnyi volt fideszes némenklaturás dolgozik a KELLÓ-nál, csak négy vagy öt. Ez azonban a cikk érdemi állításait semmilyen formában nem cáfolja, így a kérelemben foglaltaknak nem tudunk eleget tenni.”

A felperes 2013. augusztus 30-án helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez. Ebben kérte tegye közzé az alábbi közleményt.

„A 2013. július 30. napján kelt cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a Könyvtárellátó Kiemelkedően Közhasznú Nonprofit Kft. (Kello) hat munkatársa korábban az Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél dolgozott. A Kello-nak ugyanis mindösszesen négy olyan munkatársa van, akik korábban az Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát.

A fentiekén túlmenően, azt a valós tény, hogy a Kello vezető munkatársai közül korábban többen a közismerten nehéz gazdasági helyzetben lévő Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy ezek a munkatársak megbuktak volna korábbi pozíciójukban, és ezáltal alkalmatlanok lennének a Kello vezetésére. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a Kello vezető munkatársai eddigi pozíciójukban nem buktak meg, feladataikat az Esztergomi Önkormányzatnál közismerten nehéz gazdasági helyzete ellenére is a legjobb tudásuk szerint látták el.

A fentiekén túlmenően azt a valós tény, hogy a Kello munkatársai közül korábban többen az

Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát, abban a hamis színben tünteti fel, hogy a Kello ezen munkatársai a jelenlegi állásukhoz kizárólag politikai kapcsolatrendszerük révén jutottak volna. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a Kello munkatársai pozíciójukat szakmai tapasztalatukra és nem politikai kapcsolataik révén töltik be.”

Miután a kérelemben foglaltaknak az alperes nem tett eleget a bírósághoz 2013. szeptember 18-án érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a helyreigazítás közzétételére.

A címbeli közlés tekintetében hivatkozott arra, hogy az ott szereplő tényállítás azt a valós tényt, hogy a felperes vezető munkatársai közül korábban többen a közismerten nehéz gazdasági helyzetben lévő Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát, abban a hamis színben tünteti fel, mintha ezek a munkatársak megbuktak volna korábbi pozíciójukban, és ezáltal alkalmatlanok lennének a felperes vezetésére. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a felperes vezető munkatársai eddigi pozíciójukban nem buktak meg, feladataikat az Esztergomi Önkormányzatnál közismerten nehéz gazdasági helyzete ellenére is a legjobb tudásuk szerint látták el.

A következő, „Az új feladathoz a tulajdonos megerősítette a Könyvtárellátó személyi állományát is: új vezérigazgató, általános igazgatóhelyettes, kommunikációs vezető és még három más, vezető beosztású munkatárs került a céghez. Őket egy dolog biztosan összeköti: a Népszava azóta sem cáfolt információja szerint mind a hatan a Meggyes Tamás idején kialakult esztergomi városi nomenklatúra tagjai.” részletben ugyancsak valótlan tényállítás szerepel, mert a felperes egyetlen munkatársa sem volt „nomenklatúra” tagja. Ezen túlmenően a felperesnek mindösszesen 4 (azaz négy) olyan munkatársa van, akik korábban az Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát.

Azon közlés, hogy „A Népszava három további, Meggyeshez köthető vezetőt talált a Könyvtárellátónál – forrásaink felhívták a figyelmet, hogy a céghez való érkezésük egybeesik Meggyes Fideszen belüli pozícióinak megrendülésével (Bakos Erika és Arató Vera a 2010-es kampányban Meggyes alpolgármester-jelöltjeiként szerepeltek). Egy biztos: a masszívan veszteséges Könyvtárellátóhoz kinevezett új vezetőket túlzás lenne sikeres üzletembernek nevezni. Politikai kapcsolatrendszerük viszont elég erősnek tűnik – márpedig ha a cég az egyedüli szállítója az egyedüli megrendelő államnak, akkor ennek tényleg nagyobb jelentősége lehet, mint az üzleti képességeknek.” szintén hamis látszatot kelt. Azt a valós tényt ugyanis, hogy a felperes munkatársai közül korábban többen az Esztergomi Önkormányzatnál, illetve annak cégeinél vállaltak munkát, abban a hamis színben tünteti fel, hogy a felperes ezen munkatársai a jelenlegi állásukhoz kizárólag politikai kapcsolatrendszerük révén jutottak volna. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a felperes munkatársai pozíciójukat pályázati eljárás eredményeként – szakmai tapasztalatukra tekintettel – töltik be, a pozíció elnyerésében politikai kapcsolataik nem játszottak szerepet.”

Az alperesi védekezéssel szemben hivatkozott arra, hogy a felperes az objektív valótlan és a felperes értékelésének hátrányos befolyásolására alkalmas kijelentéseket, nem a kritikát sérelmezi, amely összefoglalva annyi, hogy a vezető munkatársai szakmailag nem hozzáértőek, pusztán politikai okokból kerültek a perbeli pozíciójukba. Ez az állítás nyilván valóan sérelmes a felperesre nézve. Nem vitásan a személy szerint nevezettek külön is jogosultak lennének helyreigazítást kérni, avagy személyhez fűződő jogi pert indítani. A rájuk vonatkozó közlések azonban a felperes megítélését is rontják. Ezért álláspontja szerint keresetességi joga fennáll. Az átlagolvasó ugyanis az általa alkalmazottak személyén keresztül ítéli meg a felperest is. Tehát ilyen módon érintettsége megállapítható. A felperes vezérigazgatója tekintetében az ellenkérelemben írt tényadatokat nem vitatta, azonban álláspontja szerint egy cég relatív sikertelensége nem varrható kifejezetten csak a vezető nyakába.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A Pk. 12. számú állásfoglalásban kifejtettek alapján hivatkozott arra, hogy abban a vonatkozásában, hogy négy vagy hat volt esztergomi kötődésű személy került vezető pozícióba a felperesnél, a felperes megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanság került közlésre. E körben azonban az alperes helyesbítése jelenleg is látható a cikkel egy helyen. Összességében álláspontja az volt, hogy a felperesnek a munkavállalóit ért sérelem tekintetében keresetösségi joga nincs, azt maguk a munkavállalók érvényesíthetnék. Ezen túlmenően is, a felperes által kifogásolt részletek közül a „leszerepelt esztergomi fideszesek” közlés olyan értékítélet, vélemény, amely helyre igazítás tárgya nem lehet. Ezen túlmenően azonban a felperes ügyvezetője korábbi vezérigazgatói pozíciójában nem volt sikeres. Az általa vezetett cég helyzete látványosan romlott az ő ideje alatt. A céggel szemben több végrehajtás is indult. Szükség esetére vállalta e körben iratok csatolását. Olyan tényállítást a cikk nem tett, hogy politikai kapcsolat rendszerük miatt kerülhettek a jelenlegi pozíciójukba. Csupán az szerepel a cikkben, hogy ennek is szerepe lehetett a kinevezésükben. Ez pedig pusztán olyan következtetés, amely ugyancsak nem lehet helyreigazítás tárgya. Hivatkozott arra, hogy a felperes lényegében nem vitatta, hogy nem a felperesre, hanem a munkavállalóra vonatkoznak a sérelmezett közlések. Az Smtv. kifejezetten csak az érintettek számára teszi lehetővé a helyreigazítás iránti kérelem előterjesztését. A cikk nem állította, hogy kizárólag a felperesi vezérigazgató tevékenysége miatt lehetett sikertelen a korábban általa vezetett cég. A politikai kapcsolat rendszerrel kapcsolatban pedig felhívta a figyelmet arra, hogy a sérelmezett részlet kifejezetten feltételes módban fogalmaz. Tehát semmiféle képen nem lehet szó tényállításról.

A felperes keresete megalapozatlan.

A bíróság a tényállást a csatolt iratok valamint a flek képviselőinek nyilatkozata alapján állapította meg.

A Ptk 79. § szerint a sajtó-helyreigazításra irányuló igény érvényesítésének szabályait a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. Törvény (Smtv), valamint a polgári perrendtartásról rendelkező törvény állapítja meg.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A (2) bekezdés szerint a helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő öt napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lekérhető médiaszolgáltatás esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, más időszaki lap esetében az igény kézhezvételétől számított nyolc napot követően a legközelebbi számban a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lineáris médiaszolgáltatás esetében pedig ugyancsak nyolc napon belül, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell közölni.

A Pp. 342. § (1) bekezdés szerint helyreigazításának a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény szerinti közzétételét az érintett személy vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított harminc napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a hírügynökségtől. A (2) bekezdés szerint a határidőben kért helyreigazítás

közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.

A Pp. 343. § (1) bekezdése szerint ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat. A (3) bekezdés szerint a keresetet a közzelés közzétételének utolsó napjától számított tizenöt nap alatt kell megindítani. A határidő elmulasztása esetén igazolásnak (106-110. §) van helye. Az (1) bekezdésben megjelölt szerv félként jár el akkor is, ha egyébként nincs perbeli jogképessége (48. §).

A perbeli cikk megjelenése és a sajtószervhez beérkezett kérelem időpontja, továbbá a kereset megindításának határideje a Pp. 342. § (1) bekezdésében illetve 343. § (3) bekezdésében írt határidőknek megfelelően történt, ez a perben a felek között nem is volt vitás ezért a bíróság a keresetet érdemben bírálta el.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóhelyreigazítás olyan sajátos személyiségvédelmi eszköz, amely közvetve egyéb érdekek védelmére is szolgálhat. Érvényesítésére azonban csak a jogszabály által meghatározott körben és a jogintézmény társadalmi rendeltetésének megfelelően kerülhet sor. A sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

A perben sérelmezett közlések, figyelemmel a helyreigazításként közzétenni kért közlemény tartalmára is alapvetően nem a felperesre, hanem vezető tisztségviselőire vonatkoztak. A felperes lényegében nem is vitatta, hogy a perben vitatott közlések nem közvetlenül, hanem csak vezetőin keresztül, az ő személyükből levonható következtetés által vonatkoznak rá. A sérelmezett közléseket azonban a szövegösszefüggést vizsgálva kell megítélni, ebből pedig az következik, hogy a felperes érintettsége oly áttételes, ami kereshetőségi jogát már nem alapozza meg.

Ezen túlmenően a közlések alapvetően véleménynyilvánításoknak tekinthetők. A „leszerepelt fideszesek” közzététel a bíróság álláspontja szerint tényként csupán a fideszes megjelölést tartalmazza, melynek valóságtartalmát a felperes nem kifogásolta. A leszerepelt jelző pedig olyan a véleménynyilvánítás körébe tartozó közzététel, ami helyreigazítás tárgya nem lehet még akkor sem, ha a minősítés alapja megkérdőjelezhető, esetleg igaztalan.

A felperesi, a cikkben érintett vezetők száma ugyan tényállítás és az alperes által sem vitatottan téves közzététel, azonban a teljes szövegösszefüggést tekintve olyan elhanyagolható, lényegtelen tévedés, amely a felperes megítélését nem befolyásolja. Az a közzététel, hogy ők „...a Meggyes Tamás idején kialakult esztergomi városi névenklatúra tagjai.” ugyancsak részbeni tényállítást tartalmazó közzététel. Azt a felperes nem vitatta, hogy vezetői közül többen (ha nem is hatan) Meggyes Tamás polgármestersége idején az esztergomi önkormányzat, illetve vele szoros kapcsolatban álló szervezetek vezetői voltak. Hogy ezt a közösséget az alperes névenklatúrájának minősítette ugyancsak vélemény, amely helyreigazítást nem igényelhet. Mindenkinek joga van ugyanis minősíteni egyes személyek közösségi életben betöltött szerepét.

Ugyanígy a vélemény kategóriájába tartozó közlés az, hogy korábban milyen sikerrel dolgoztak a felperes kinevezett vezetői.

A fentiek alapján a bíróság a felperes keresetét megalapozottnak nem találta ezért azt elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperesnek a perrel kapcsolatosan felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján meghatározott összegű ügyvédi munkadíjat megfizetni.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték viseléséről a bíróság a 6/1986. (VI.26) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2013. október 29. napján.

Dr. Kovaliczky Ágota sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Nasztvogel Katalin
tisztviselő

